

Jemt och samt var näfven knuten,
Knopad som en sjömans-knut.
När han talte, utur truten
Sprang en djefvul hvar minut.

Rapp var gubben uti tägen,
Trifdes aldrig rätt i land,
Många år han plöjde vägen,
Förde skepp från Hernösand.

Men han gjorde sista åren
Ett och annat haveri,
Söp genever, och på varen
Sattes af af rederi.

Gubben Ruff, af gamla ullen,
Gaf sig ej vid första tag,
Köpte krogen bredvid tullen
Och slog upp en vacker dag.

Så af malar'n, känd i orten,
Innan staden visste af,
Hade Ruffen öfver porten
Skylten med *ett skepp i quaf*.

Krogen döptes ej med vatten,
Ruffen hade bättre ton,
Drack i glädjen — och om natten
Stod han lik i mangelbo'n.

